

שכ"ח, כה	שכ"ח, לו	שכ"ח, לב	שכ"ח, מט	שכ"ח, מב	מ"ב שכ"ח ס"ק קכא	בה"ל, ל"ז	שכ"ח, א
שכ"ח, כ"ה הגה: ומותר לומר לאינו יהודי לעשות רטייה על מכה או חבורה (א"ו הארון), ואסור ליתן עליה אפר מקלה דמרפא, כי אם ע"י אינו יהודי. משנה ברורה ס"ק פה (פה) ואסור ליתן וכו' - אף שהוא רק איסור דרבנן מ"מ ע"י ישראל עצמו אסור בלא שינוי אפילו אם תלה כל גופו כיון שהוא חולה שאין בו סכנה וכדלעיל בס"ז לפי מה דמסיק הש"ע שם: (א"ו הארון)	שכ"ח, לו ...וכל שאינו מאכל ומשקה בריאים, אסור לאכלו ולשתותו לרפואה. ודוק' מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אבל אם אין לו שום מיחוש, מותר.	שכ"ח, לב החושש בשינוי לא יגמע בהם חומץ ויפלוט, אבל מגמע ובולע או מטבל בו כדרכו. החושש בגרונו, לא יערענו בשמן אבל בולע הוא שמן ואם נתפא. נתפא. משנה ברורה סימן שכח	שכ"ח, מט שכח, מט אסור לשום פתילה בפי הטבעת כדרך שנוהגים לעשות למי שהוא עצור, אלא אם כן ישים אותה בשינוי שיאחזנה בשתי אצבעותיו ויניחנה בנחת. משנה ברורה סימן שכח	שכ"ח, מב שכח, מב אין מתעמליו, היינו שדורס על הגוף, בכח כדי שייגע ויזיע; ואסור לדחוק כריסו של תינוק כדי להוציא הרעי. משנה ברורה סימן שכח	מ"ב שכ"ח ס"ק קכא משנה ברורה סימן שכח (קכא) אם נפל למשכב שרי - פי' לאכול ולשתות דברים שאין מדרך הבריאים לאכול ומסתימת דברי הרמ"א משמע שא"צ אפילו שיהיה א"י מושיט לו אלא מותר לו ליקח בעצמו ואף על גב דפסקינו לעיל סעיף י"ז כדעה ג' דשבות שיש בו מעשה אסור ע"י ישראל ואינו מותר כ"א ע"י שינוי צ"ל דשאני התם שמייירי במלאכות דרבנן או בדברים שמחזי כעין מלאכה אבל הכא דאין בזה משום סרך מלאכה דהא לבריא מותר ורק למי שיש לו מיחוש גזרו משום	בה"ל, ל"ז * וכן אם נפל למשכב - עיין במ"ב שהסברתי דברי רמ"א וכמו שכתב הרדב"ז בתשובה באריכות, שכתב שכן משמע ברמב"ן וסיעתו... הארכתי בכ"ז לבאר דדעת הרמב"ן וסיעתו [ולפי דברי הרמ"מ גם הרמב"ם סובר הכין] אינו מוסכם ליתר הפוסקים שהזכרתי ומ"מ לא נוכל למחות ביד המקילין אחרי שבשר"ע סתם כוותייהו ומלתא דרבנן הוא ופשטות הסוגיא דעושין צרכי של חולה ע"י א"י משמע יותר כוותייהו:	שכ"ח, א שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שכח א מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אסור לעשות לו שום גזירה משום שחיקת סמנים. משנה ברורה סימן שכח (א) מיחוש בעלמא והוא מתחזק וכו' - דאם כאיב ליה טובא וחלה כל גופו ע"ז או שנפל למשכב אף שאין בו סכנה מותר לעשות בשבילו רפואה שאין בה מלאכה וכהיא דסימן שכ"ז ס"א וכה"ג וע"י א"י מותר לעשות אפילו מלאכה גמורה וכדלקמן בס"ז

ה"א
ה"ב

<p>וסל"ז ע"ש:</p>		<p>שחיקת סממנים בחולה גמור לא גזרו [רדב"ז וכו"מ בביאור הגר"א בשם תה"א להרמב"ן וכן מצדד להלכה בספר בית מאיר ע"ש שהאריך בזה]:</p>	<p>דפסקינן לעיל בס"ז דע"י ישראל אין עושין שבות דרבנן לחולה שאין בו סכנה כ"א ע"י שינוי ה"נ בענינו אפילו הגיע לכלל חולה שאין בו סכנה אין עושין ד"ז כ"א ע"י שינוי וכ"ש אם הוא רק בריא שחושש.</p>	<p>לקמן בסימן של"א ס"ז [ע"ש במ"ב ובה"ל] אלא ישפוך הכל לתוך הכלי וטוב לעשות הכל ע"י א"י אם אפשר:</p>	<p>והדלעיל בס"ז [ח"א] ועיין שם לעיל דע"י ישראל מותר דוקא ע"י שינוי אך הח"א מסיק שם דאם א"א בשינוי מותר שלא בשינוי:</p>	<p>רוחצין במים שמשלשים [היינו מים שמצננים את הגוף ובא לידי שלשול] ולא בטיט שטובעין בו וכו' מפני שכל אלו צער הם וכתב וקראת לשבת עונג עכ"ל וכ"כ הסמ"ג וא"כ אסור לשתות משקה המשלש דאין לך צער גדול מזה [מ"א] והיינו אפילו אם אינו מכוין לרפואה אלא מפני איזה טעם דאם היה מכוין לרפואה בלא"ה אסור אם לא כשהוא בא לכלל חולה שאין בו סכנה דאז מותר וכו"ל בסל"ז:</p>	